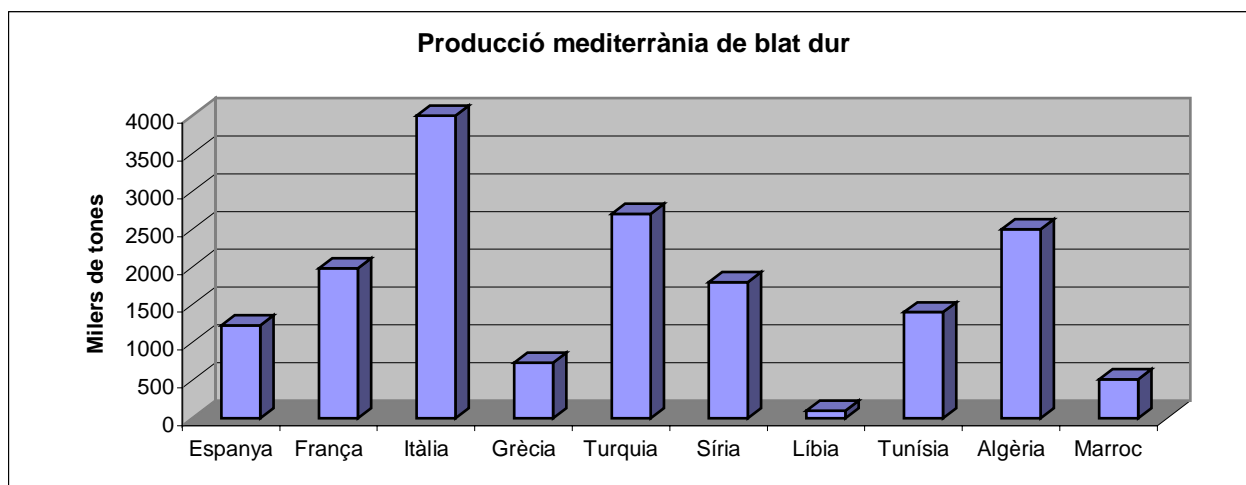

EL BLAT DUR AL MEDITERRANI

Durant tota l'última dècada, la producció de blat dur de l'arc mediterrani està venint a representar la meitat de tota la producció mundial (17 milions de tones sobre un total mundial de 35, el 2007). Itàlia és qui en cultiva més (un 12% de la producció mundial), seguida del Canadà, Kazakhstan i Turquia. La gràfica mostra la producció dels països mediterranis amb més producció de blat dur.

Font: Consell Internacional de Cereals: *World Grain Statistics 2007*, agost 2008.

Aquest pes tan important sobre la producció mundial deriva del fet que el cuscus i altres formes locals d'elaboració del gra de blat dur són aliments bàsics en la dieta de la riba sud, paper que la pasta juga també a Itàlia i, en menor mesura, a altres països de la riba nord. Si prenem per exemple la producció mediterrània de blat tou (amb el qual es fa el pa) veiem que el 2007 va correspondre només a un 13% de la producció mundial.

Els països que disposen de més blat dur per habitant són Tunísia i Algèria. Aquest últim, de fet, tot i ser el cinquè productor mundial, també n'és el principal importador, i així ha estat durant tota l'última dècada. La producció local és molt oscil·lant, com a tot el Magrib, degut principalment a les variacions en les condicions climàtiques (sequeres) i en l'àrea destinada al conreu de blat dur (condicionada per factors com la rotació de cultius, el guaret, el preu de mercat dels diferents cereals, potser incentius governamentals en alguns casos...).